

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבלת הינה תלמידה שנה א' בבית הספר לעבודה סוציאלית. במסגרת הקורס "יחסים בינאישיים בקבוצה" (1110.1104.02) היה על הנקבלת להגיש עבודה מסכמת. מבדיקת העבודה שהגישה הנקבלת עלה כי זו הועתקה מעבודה שהוגשה שנה קודם לכן.
2. הקובלת טענה כי במעשה זה עברה הנקבלת עבירה של הונאה בבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כמו כן, עברה הנקבלת לטענת הקובלת על עבירה של הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבלת הודתה בעובדות ובאשמה.
4. במהלך הדיונים, החליפה הנקבלת את בא כוחה. נוהלו מגעים להסדר טיעון שהמשיכו בדקה התשעים, אך הצדדים לא הגיעו להסדר מוסכם.
5. הקובלת חשפה בפני בית הדין שהסכימה במהלך המגעים להקל בענישה בשני מישורים: להסתפק בשני סמסטרים של הרחקה בפועל במקום שלושה ולדחות את תחילת ההרחקה לשנה האקדמית הבאה. הנקבלת ביקשה בנוסף להמיר את סמסטר ההרחקה השני בעבודות שירות. הדיון בטיעונים לעונש התמקד אך ורק בשאלה האם יש נסיבות מקלות המצדיקות את ההקלה הנוספת המבוקשת על ידי הנקבלת.
6. הקובלת טענה כי אין בתיק הזה נסיבות מקלות יוצאות דופן המצדיקות הרחקה בפועל של סמסטר אחד בלבד. שתי ההקלות שהקובלת הסכימה להן משמעותיות ביותר ונבעו מכך שמדובר בתלמידה צעירה שלקחה לבסוף אחריות על מעשיה (למרות שבתגובתה הראשונה התנערה מאחריות). יחד עם זאת, לטענת הקובלת, גם במכתב ההתנצלות שלה היא כתבה שהיא התבלבלה בשמות ולא ממש הודתה במיוחד לה.
7. ב"כ הנקבלת טען כי מדובר בתלמידה עם ציונים טובים מאוד שאמה היא עובדת סוציאלית גם כן ולכן יש לה תשוקה רבה למקצוע. חשיבות ההקלה הנוספת עבורה נובעת מהצורך להמשיך לחיות בסביבת האוניברסיטה ולא להתנתק לשנה שלמה. הנקבלת בעדותה הביעה חרטה ותיארה את ההשפעה שהיו לדיונים בבית הדין למשמעת ולהתמשכותם על מצבה הנפשי.
8. החלטתי לקבל את עמדת הקובלת בתיק הזה. ההקלות אליהן הסכימה הקובלת משמעותיות ביותר: קיצור ההרחקה בפועל לשני סמסטרים משמעותי לא רק בפני עצמו אלא גם בגלל שכתוצאה מכך נמנע רישום בגיליון הציונים של הנקבלת. דחיית ההרחקה לשנה הבאה מנוגד למדיניות הרגילה של הקובלת לפיה תלמיד שעבר עבירת משמעת לא יכול להיראות כממשיך את לימודיו כרגיל במשך שנה שלמה מיום האירוע. אינני מתערב לחומרא בשיקול דעתה של הקובלת, ולכן אינני נוקט עמדה בשאלה האם הנסיבות המקלות של הנקבלת הצדיקו את ההקלות הללו – אבל השתכנעתי שהן אינן מצדיקות את צמצום ההרחקה בפועל לסמסטר אחד בלבד.
9. הנקבלת ובא כוחה הלינו רבות על התעכבות ההליכים וההשפעה שהייתה לעיכובים אלו על הנקבלת. יש לציין כי הנקבלת בחרה להחליף ייצוג באמצע ההליך, שזו זכותה המלאה כמובן, אבל החלפת הייצוג הביאה באופן טבעי לעיכוב ההליך (כך לדוגמא, בא כוחה הנוכחי ביקש

דחייה של חודשיים מיד עם קבלת התיק, ורק לאחר לחץ של בית הדין הסכים להקדים את הדיון). לאור כך, לא השתכנעתי שהיו עיכובים יוצאי דופן בתיק הזה שהצדיקו את ההקלה הנוספת המבוקשת על ידי הנקבלת.

10. אני גוזר על הנקבלת :

- הרחקה בפועל לשני סמסטרים (א' + ב' תשע"ט).
  - פסילת הקורס נשוא הקובלנה - "יחסים בינאישיים בקבוצה" (1110.1104.02).
  - הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים מיום חזרתה ללימודים.
11. ניתן ביום 19.2.18 בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבלת.

ד"ר עמית פונדיק
סגן ממונה על המשמעת